

**De Liefde van God, verborgen in de Maagd Maria.
Het Goddelijk Vaderschap geeft haar het Goddelijk Moederschap.**

„Kleine dochter van mijn Wil,
jouw “ik bemin u.“ hoe klein het ook is, verwondt onze Liefde.
En door deze wonden die het ons toebrengt, geeft het ons de gelegenheid

- om onze verborgen Liefde te tonen,
- om onze innerlijke geheimen te onthullen en
- te laten weten hoezeer wij de schepselen bemind hebben.

Je moet weten dat wij de gehele mensheid bemind hebben. Maar Wij waren gedwongen onze enthousiaste Liefde in ons Goddelijk Wezen verborgen te houden.

We vonden immers in de mensheid

- noch schoonheid die onze Liefde verrukte,
- noch liefde die ons verwondde,

om onze Liefde naar buiten te laten treden
en

- haar te laten overstromen en Ons bekend te maken,
- de mensheid te beminnen en Onszelf te laten beminnen.

De mensen waren verstrikt in de lethargie van de schuld.
Enkel naar hen kijken was voor Ons reeds verschrikkelijk.

Maar onze liefde brandde.
Wij beminden de mensen en wilden dat onze Liefde allen bereikte.
Hoe dit oplossen?
Om dit te bereiken moest onze Liefde spitsvondig zijn.
Luister nu wat gebeurde.

Wij riepen de kleine maagd Maria in het leven.

Wij schiepen haar

- geheel zuiver, geheel heilig,
- geheel mooi, geheel Liefde, zonder vlek van de erfzonde.

En Wij lieten onze eigen Goddelijke Wil samen met haar ontvangen worden.
Er bestond tussen haar en Ons een vrije toegankelijkheid, eeuwige eenheid en onafscheidbaarheid.

De hemelse koningin verrukte ons met haar Schoonheid. En onze Liefde rende, rende.
Zij verwondde ons met haar liefde.
En onze Liefde die overvloedige, verborg zich in haar.

Zij keek doorheen haar schoonheid en vloeide via haar liefde op alle schepselen.
En Ik beminde via mijn verborgen Liefde in deze hemelse Koningin, alle schepselen.
Wij beminden allen *in* haar.

Door haar schoonheid, leken zij Ons niet meer zo hatelijk.
Onze Liefde was niet meer opgesloten in ons. Zij was nu doorgegeven aan een zo heilig schepsel. Zij deelde ons Goddelijk Vaderschap aan haar mee.
En vermits Zij in haar allen beminde, verwierf zij het Goddelijk Moederschap,

om allen te kunnen beminnen als haar kinderen, - verwekt door haar hemelse Vader.

Toen zij voelde dat Wij alle schepselen in haar beminden, voelde zij dat onze Liefde de nieuwe generatie van de mensheid in haar moederlijk hart vormde.

Kan iemand spreken

- van een grotere vindingrijkheid van de Liefde,
 - van meer liefdevolle listen,
- dan die van onze Vaderlijke Goedheid om de mensen te redden?
En zelfs degenen die Ons beledigden?

We hebben een schepsel gekozen van hetzelfde menselijk geslacht.

Wij hebben het zo mooi gemaakt als Wij konden,
zodanig dat onze Liefde geen hindernissen ontmoette,
om

- allen te kunnen beminnen in haar en
- haar allen te laten beminnen.

Iedereen kan in deze hemelse koningin onze Liefde vinden, die in haar verborgen is.

Des te meer

- zij beheerste Ons omdat zij onze Goddelijke Wil bezat, om Ons allen te laten beminnen,
- Wij beheersten haar met onze liefdevolle heerschappij om de tederste Moeder van allen te zijn.

De echte Liefde kan niet leven zonder te beminnen. Zij gebruikt alle listen.

Zij gebruikt zowel bij de kleinste dingen als bij de grootste
elke gelegenheid om te beminnen.

Onze Liefde is

- nu eens verborgen, dan weer zichtbaar,
 - nu eens rechtstreeks, dan weer onrechtstreeks,
- om zich kenbaar te maken
en om te tonen dat Wij haar,
- die Wij uit het diepste van onze Liefde tevoorschijn brachten,
onophoudelijk beminnen.

Wij kunnen alle generaties geen groter geschenk aanbieden,
dan dit ongeëvenaard schepsel aan allen te geven

- ***als Moeder***, en
- ***als Draagster van onze verborgen Liefde in haar,***
om Deze aan al haar kinderen te geven.